

- 3) Czy art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te zezwalają państwom członkowskim na przyznanie połowy godziwej rekompensaty należnej podmiotom praw autorskich wydawcom utworów stworzonych przez twórców, bez jakiegokolwiek obowiązku po stronie wydawców, aby umożliwili skorzystanie, choćby pośrednio, przez twórców z części rekompensaty, której zostali oni pozbawieni?
- 4) Czy art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te zezwalają państwom członkowskim na ustanowienie jednolitego systemu poboru godziwej rekompensaty należnej twórcom w formie ryczałtu i w wysokości zależnej od liczby wykonanych kopii, obejmującego w sposób dorozumiany, ale oczywisty, w pewnej części zwielokrotnianie partytur muzycznych oraz zwielokrotnianie naruszające prawa autorskie?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-576/13)

(2014/C 24/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie zgodnie z art. 258 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że ustanawiając ogólną zasadę zobowiązującą przedsiębiorstwa przeładunkowe działające w hiszpańskich portach użyteczności publicznej do udziału w SAGEP, a w każdym razie nie zezwalając im na zatrudnianie własnego personelu na rynku, czy to na stałe, czy to na czas określony, chyba że proponowani przez SAGEP pracownicy nie są odpowiedni lub są niewystarczający, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- obciążenie Królestwu Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skierowanego przeciwko Królestwu Hiszpanii wniosku Komisji Europejskiej jest system wprowadzony na mocy Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante (ustawy o portach państwowych i o marynarce handlowej) dla przedsiębiorstw przeładunkowych w zakresie polityki personalnej prowadzonej do celów świadczenia portowych usług przeładunku i składowania towarów.

Komisja uważa, że wskazany system, który zgodnie z ogólną zasadą zobowiązuje przedsiębiorstwa przeładunkowe działające w hiszpańskich portach użyteczności publicznej do udziału w Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios (spółce akcyjnej zarządzającej portowymi przedsiębiorstwami przeładunkowymi) lub SAGEP, a w każdym razie nie zezwala im na zatrudnianie własnego personelu na rynku, czy to na stałe, czy to na czas określony, chyba że proponowani przez SAGEP pracownicy nie są odpowiedni lub są niewystarczający, jest niezgodny ze zobowiązaniami ciążącymi na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego swobody przedsiębiorczości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Kiel (Niemcy) w dniu 15 listopada 2013 r. — Hans-Jürgen Kickler i in. przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-578/13)

(2014/C 24/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Kiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że powództwo, w drodze którego nabywca obligacji państwowych podnosi przeciwko pozwanej roszczenia o zapłatę w formie roszczenia o wykonanie zobowiązania i roszczenia o zapłatę odszkodowania, należy rozumieć jako „sprawę cywilną i handlową” w rozumieniu art. 1 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia w wypadku, gdy nabywca nie przyjął złożonej przez pozwaną pod koniec lutego 2012 r. oferty zamiany, którą umożliwiła ustawa grecka nr 4050/2012 (Greek-Bondholder-Act)?

2) Czy w przypadku powództwa opartego w zasadzie na nieskuteczności względnie nieważności ww. Greek-Bondholder-Act mamy do czynienia z odpowiedzialnością państwa za działania i zaniechania podczas sprawowania władzy publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia wymienionego w pierwszym pytaniu?

(¹) Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000, Dz.U. L 324, s.79

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 15 listopada 2013 r. — P przeciwko Commissie Sociale Zekerheid Breda i S przeciwko College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Sprawa C-579/13)

(2014/C 24/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: P

Druga strona postępowania: Commissie Sociale Zekerheid Breda

i

Strona wnosząca apelację: S

Druga strona postępowania: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy cel i sens dyrektywy 2003/109/WE (¹), względnie art. 5 ust. 2 lub art. 11 ust. 11 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie jest z nimi zgodny obowiązek integracji społecznej nakładany na podstawie przepisów prawa krajowego na obywateli państw trzecich posiadających status rezydentów długoterminowych, którego niespełnienie skutkuje nałożeniem grzywny?
- 2) Czy dla treści odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, czy obowiązek integracji społecznej został nałożony zanim przyznany został status rezydenta długoterminowego?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44)

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-448/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press

(Sprawa C-581/13 P)

(2014/C 24/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intra-Press (przedstawiciele: P. Péters, advocaat, T. de Haan, avocat, M. Laborde, avocate)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Golden Balls Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-448/11;

— przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi celem wydania przez niego wyroku w przedmiocie skargi wniesionej przez Intra Presse w oparciu o art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (¹);

— zawieszenie rozstrzygnięcia o kosztach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z poniższych względów.

Po pierwsze Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 definiując właściwy krąg odbiorców, dokonując oceny stopnia koncepcyjnego podobieństwa pomiędzy znakami dodawszy wymóg „procesu intelektualnego w zakresie tłumaczenia” „rozpoczęcia od tłumaczenia” lub „wcześniejszego tłumaczenia” i nie uwzględniając renomy wcześniejszego znaku towarowego dla usług z klasy 41. Po drugie Sąd naruszył art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 nie przeprowadzając oceny całościowej i nie badając znaczenia renomy wcześniejszego znaku towarowego wnoszącego odwołanie, ani istnienia możliwego związku.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)